

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШІНСЬКОГО»,
АНЬХОЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА ЕКОНОМІКИ
(ANHUI UNIVERSITY OF FINANCE AND ECONOMICS) (KHP);
КАЛІФОРНІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ В ЛОС-АНЖЕЛЕСІ
(UNIVERSITY OF CALIFORNIA, LOS ANGELES) (USA);
АРІЄЛЬСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ (ARIEL UNIVERSITY CENTER OF SAMARIA) (ISRAEL)**

**кафедра філософських і соціологічних студій та соціокультурних
практик**

МАТЕРІАЛИ

**VIII Міжнародної наукової конференції
«МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО
ПІЗНАННЯ»**

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Одеса -2026

УДК: 1:403:316.6 (08)

DOI: <https://doi.org/10.24195/PhilosophicalKnowledge2026>

Методологія та технологія сучасного філософського пізнання. Матеріали VIII Міжнародної конференції студентів, молодих вчених та науковців (Одеса, 21-22 травня 2026 р.) 207 с.

Рецензенти:

Стовпець Олександр Васильович, доктор філософських наук, професор, професор кафедри соціальних і гуманітарних дисциплін Одеського національного морського університету.

Каменська Тетяна Григорівна, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри суспільних комунікацій та регіональних студій Одеського національного університету імені І. І. Мечнікова.

Збірник матеріалів VIII Міжнародної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених «Методологія та технологія сучасного філософського пізнання» вміщує матеріали, які досліджують методологію сучасного пізнання; Голодомор – геноцид - Холокост: проблема пізнання моральних складових розвитку XXI століття; трансформаційні процеси в сучасному суспільстві; сучасні підходи до вивчення цінностей та ціннісних орієнтацій; філософсько-освітні парадигми сучасного суспільства; філософію штучного інтелекту. Рекомендовано для науковців, педагогів, докторантів, аспірантів, студентів.

Ухвалено до друку та розповсюдження мережею інтернет вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський державний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 15 від 25 червня 2026 р.)

Соціальні мережі справляють як конструктивний, так і деструктивний вплив на процес формування української нації в сучасній медіареальності. У цьому контексті актуалізується необхідність запобігання інтернет-залежності, розвитку критичного мислення, а також виявлення й мінімізації негативного інформаційно-психологічного впливу соціальних платформ на становлення й розвиток особистості в умовах медіа реальності.

Список використаної літератури

1. Данько Ю. А. Соціальні мережі як форма сучасної комунікації: плюси й мінуси. *Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки*. 2012. №2. С. 179-184.
2. Anderson-Butcher D., Ball A., Brzozowski M., Lasseigne A., Lehnert M., McCormick B. L. Adolescent Weblog Use: Risky or Protective? *Child and Adolescent Social Work Journal*. 2010. №27 (1). P. 63-77. URL : <https://doi.org/10.1007/s10560-010-0193-x>
3. Sheldon P. The Relationship Between Unwillingness-to-Communicate and Students' Facebook Use. *Journal of Media Psychology Theories Methods and Applications*. 2008. №20 (2). P. 67-75. URL : <https://doi.org/10.1027/1864-1105.20.2.67>

Усатюк Ігор Миколайович, здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти ОНП «Філософія», кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м.Одеса

УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ

Сьогодні Україна, яка перебуває дванадцять років у неспровокованій війні з російською федерацією, з яких чотири у активній фазі, як ніколи гостро потребує бачення свого майбутнього та післявоєнного відновлення. Наша країна не єдина країна яка опинилась в таких умовах.

Економічне відновлення інших країн у повоєнний період були різними, пріоритети визначалися конкретними потребами та особливостями територій з урахуванням наявного ресурсного забезпечення, людського потенціалу та реальних можливостей. Крім того, велике значення відігравали філософські аспекти культури країн.

Людська історія має багато прикладів повоєнного відновлення країн, проте успішного досвіду післявоєнного відновлення небагато.

Можливо виділити такі ключові історії успішного відновлення: План Маршалла для Європи (вагомий для нас досвід, бо ми тісно інституційно

та ментально споріднені з європейськими країнами), досвід Японії, Південної Кореї та Ізраїлю. Розглянемо їх.

План Маршалла – це економічна допомога шістнадцяти країнам Європи після Другої світової війни, яка була презентована у 1947 році держсекретарем США Дж.К. Маршаллом. Одним з інструментів допомоги були фінансові вливання з боку США, які за чотири роки склали понад 17 млрд доларів (на нинішні часи це близько 210 млрд дол.). 20% від суми становили дешеві кредити, а 80% були передані у вигляді безоплатної фінансової допомоги. Ці вливання насамперед були направлені на відновлення реального сектору економіки. Для досягнення відновлення європейські країни здійснили кроки, що дали можливість полегшити обмін товарами й послугами між ними, забезпечити розвиток виробничих потужностей на основі кооперації, та вжили фінансові заходи для зміцнення власних валют. У перспективі це призвело до формування Європейського Союзу.

Контроль за використанням коштів здійснювали спеціальні фонди, куди входили як представники влади США, так і країн Європи. Кошти не йшли безпосередньо до бюджетів країн, а в основному виділялися на цільове придбання промислових товарів та сільськогосподарської продукції.

Успішність цього кейсу доводить те, що як мінімум три країни, з числа тих, в яких впроваджувався цей план, зараз входять у топ-5 економік світу.

Південнокорейське диво. В історії Південної Кореї головним фактором зростання стала допомога США. З 1945 по 1976 рік Корея отримала понад \$12,6 млрд економічної допомоги.

Проте ефективність використання зовнішньої фінансової допомоги на початках бажала кращого. Вдалося відновити лише основну інфраструктуру, а економіка так і не запрацювала.

Все змінилось з приходом у 1961 року до влади диктатури військового уряду генерала Пак Чон Хі. Південна Корея змінила економічну політику на експортоорієнтовану. Бізнес, який виконував встановлені державою експортні квоти, отримував преференції у вигляді доступ до субсидованих кредитів та інших фінансових бонусів. Завдяки диктатурі використовувалися й абсолютно неринкові методи: організовано п'ятирічки, здійснено націоналізацію банків, для всіх великих бізнес-конгломератів (чеболів) було встановлено держані завдання. При цьому були зроблені й ліберальні кроки, зокрема встановлено податкові канікули та спрощення процесу інвестування в країну.

Важливими чинниками економічного підйому стала В'єтнамська війна, оскільки США стали великим замовником, що забезпечило розвиток військово-промислового комплексу, а також інвестиції Японії, оскільки дешева південнокорейська робоча сила та японський капітал із технологіями стали формулою економічного успіху.

Японська модель. Особливості японської культури призвели до побудови планової економіки по-японськи. Однією з ключових особливостей якої є визначення пріоритетних галузей. Ключовим елементом успішного відновлення

економіки країни стала ставка на високотехнологічне виробництво. Основними пріоритетами стали електроніка та автомобілебудування.

Хоч державне планування мало індикативний і рекомендаційний характер, особливості японської культури забезпечили його дотримання всією країною.

Компанії з пріоритетних галузей отримували максимальну держпідтримку: пільгові кредити, субсидії, високі мита на імпорт готової конкурентної продукції, обмеження іноземних інвестицій та відверті демпінгові інструменти.

Велике значення мала культура прихильності працівника до підприємства (робота на одному підприємстві на все життя), і навіть божевільна працездатність і самопожертва японців заради процвітання корпорації.

Маючи обмеженість своїх власних природних ресурсів, Японія почала інвестувати в «мізки» та активно скуповували патенти по всьому світу. На науково-технічні розробки витрачалося понад 3% ВВП.

Такий підхід дозволив Японії швидко стати гегемоном споживчої електроніки.

Розбудова Ізраїлю. Основними фінансовим інструментами побудови економіки Ізраїлю стали кредити та гранти США, а також випуск держоблігацій (Позика незалежності), які розміщувалися в інших країнах. Зокрема, Ізраїль став єдиною країною, якій США для повоєнного відновлення дозволили розмістити у себе свої облігації. Також важливим ресурсом стали репарації від Західної Німеччини (\$112 млрд у сучасному еквіваленті), які становили до 55% додаткових доходів бюджету країни.

Економічна політика Ізраїлю полягала в значній лібералізації економіки, зокрема, була скасована розподільча система та державне регулювання цін. Крім того, Ізраїль відмовився від емісії грошей на покриття витрат.

Водночас країна інвестувала в великі інфраструктурні проєкти, розбудову енергетичних заводів і портів, легку промисловість та аграрний сектор.

Головна схожість України та Ізраїлю полягає в тому, що обидві країни мають дуже недружніх сусідів. Це обумовлює необхідність значного розвитку військово-промислового комплексу. Саме військово-промисловий комплекс країни став головним роботодавцем, країна – лідером воєнної промисловості, а експорт озброєння - важливим джерелом бюджету.

Підсумовуючи викладене, слід зазначити, що рецепт відновлення кожної країни різний і залежить від її економічних, геополітичних і навіть культурних особливостей. Водночас, є низка спільних інструментів, для всіх успішно відновлених після війни країн: лібералізація економіки, значне вливання зовнішніх фінансових ресурсів, створення великої кількості робочих місць державою та орієнтація економік на експорт.

Список використаної літератури:

1. Аналітичний портал «Економічне відновлення України після війни». Режим доступу: <http://surl.li/bzqji>.

2. Alan S. Milward. The Reconstruction of Western Europe 1945-51. - London: Taylor & Francis – 550 с.

3. Дорослий погляд на світ. 5 історій економічного успіху після війни: світовий досвід для України, Ярослав Железняк [Електронний Ресурс]. – Режим доступу: <https://cutt.ly/EHzRI8Q>.

4. PG. Відродження після війни. Світовий досвід економічного успіху для України, Максим Нечипоренко [Електронний Ресурс]. – Режим доступу: <https://thepage.ua/ua/news/yaki-varianti-vidnovlennya-ukrayini-ye-u-povoyennij-chas>.

Фомюк Крістіна Віталіївна, здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, 1-го року навчання, спеціальність В5 Музичне мистецтво, навчально-науковий інститут музичного і перформативного мистецтва та соціокультурних практик ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського», м. Одеса, Україна,

Атаманюк Зоя Миколаївна, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософських і соціологічних студій та соціокультурних практик Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», вул.Старопортофранківська, 26, м. Одеса, Україна.

ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Влада - це невід’ємна частина життя будь-якого суспільства. Вона існує з давніх часів і допомагає організувати життя людей, встановлювати порядок і вирішувати важливі питання. На мою думку, влада - це можливість впливати на інших людей, приймати рішення та відповідати за них.

На сьогодні в науковій літературі існує понад 300 визначень влади. Існування багатьох концепцій влади є свідченням творчих пошуків і водночас недостатньої вивченості проблеми.

У сучасному світі влада має різні форми. Найчастіше ми говоримо про політичну владу - це влада держави, уряду, органів управління. Але також існує економічна влада (наприклад, вплив великих компаній), соціальна та навіть духовна влада, яка проявляється через культуру, мистецтво та освіту. Як студентка музичного мистецтва, я особливо відчуваю значення саме духовної влади, адже музика може впливати на емоції, настрої і навіть світогляд людей.

Влада в сучасному суспільстві повинна бути законною і зрозумілою для людей. Важливо, щоб вона спиралася на підтримку громадян та закони. Якщо люди довіряють владі, вона є легітимною, тобто визнаною суспільством. Також велике значення має поділ влади на законодавчу, виконавчу і судову, щоб ніхто не мав надто великої сили і не зловживав нею.

<i>Dobrolyubska Y.A., Hryhorchuk O.Y.</i>	A COMPARISON OF VIRTUAL AND TRADITIONAL MUSEUMS	113
<i>Коба О., Тодоров В.</i>	УКРАЇНЦІ – НАЙБІЛЬШИЙ НАРОД, ЯКИЙ ХОТІЛИ ЗНИЩИТИ У ХХ СТОЛІТТІ	116
<i>Коваленко Є. М.</i>	ОСОБЛИВОСТІ ЕТИКИ КРОС-КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	121
<i>Кубаш О. М.</i>	ВЕКТОРИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЛЮДИНИ У ХХІ СТОРІЧЧІ (ФІЛОСОФСЬКО-АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР	122
<i>Макіша І. С., Солдатенко О. І.</i>	БЛАГОДІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У СОЦІОКУЛЬТУРНІЙ СФЕРІ ЯК ЧИННИК СТАЛОГО РОЗВИТКУ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ	124
<i>Pronoza Inna</i>	THE ROLE OF CIVIC EDUCATION IN SHAPING DEMOCRATIC RESILIENCE IN CONTEMPORARY UKRAINIAN SOCIETY	127
<i>Pronoza Inna, Kosinova Olha</i>	VALUE TRANSFORMATIONS OF CITIZENS' POLITICAL CONSCIOUSNESS UNDER CONDITIONS OF INFORMATION CONFRONTATION	130
<i>Pronoza Inna, Hryshchenko Oleksii</i>	TRANSFORMATION OF UKRAINE'S INFORMATION SECURITY POLICY IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION	133
<i>Семко Я. С.</i>	СУЧАСНИЙ ВПЛИВ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ ТА ТЕЛЕБАЧЕННЯ НА ФОРМУВАННЯ МЕДІА РЕАЛЬНОСТІ	135
<i>Усатюк І. М.</i>	УСПІШНИЙ ДОСВІД КРАЇН У ПІСЛЯВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ, ЯК ПРИКЛАД ДЛЯ УКРАЇНИ	138
<i>Фомюк К. В., Атаманюк З. М.</i>	ПОНЯТТЯ ВЛАДИ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ЗДІЙСНЕННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ	141

VIII Міжнародної наукової конференції студентів, молодих вчених та науковців

“МЕТОДОЛОГІЯ ТА ТЕХНОЛОГІЯ СУЧАСНОГО ФІЛОСОФСЬКОГО ПІЗНАННЯ”

(Одеса, 21-22 травня 2026 року)

Адреса редакції:

Україна, 65020, м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26, каб. 73 Тел.: (0482) 732-09-52